A°. 1831. N°. 11.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 5den FEBRUARIJ.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het aan Ons is voorgekomen noodzakelijk te zijn, de wetsbepaling voorkomende in het slot van Art. 17 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, *ter beteugeling en bestraffing van feitelijke geweldadigheden* van den 16 / 17 Maart 1830 (Gouvernements-blad van dat jaar, n°. 2), eenigzins nader te wijzigen.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, hetgene volgt:

ARTIKEL 1.

Het slot van Art. 17 der vermelde Publicatie, houdende: *zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan honderd slagen;* wordt gehouden voor vervallen.

ART. 2.

In plaats van deze woorden zal ter gemelder plaatse gelezen moeten worden: *zullen deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene lijfstraf ter bepaling des Regters.*

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 1 Februarij 1831, van Zijner Majesteits Regering het achttiende jaar.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die dezen zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het Ons van belang is voorgekomen, de van tijd tot tijd vastgestelde verordeningen omtrent de vervolgingen in materie van belasting in één geheel te vervatten.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, hetgene volgt:

ARTIKEL 1.

De Commissaris van Policie, als naar aanleiding van art. 1 en 52 zijner Instructie ten dezen *Zaakgelastigde* zoo van het Rijk als de Gemeente, is en blijft belast met de vervolging van alle onwillige of nalatige belastingschuldigen, voor zoo verre hem die door den Algemeenen Ontvanger en den Gemeente Ontvanger zullen worden opgegeven.

ART. 2.

De Commissaris van Policie zoodanige opgave van den Algemeenen Ontvanger, of den Gemeente Ontvanger ontvangen hebbende, zal de belastingschuldigen door de Deurwaarders bij de Regtbank van Kleine Zaken bij voortduring doen uitwinnen, op zoodanige wijze als zulks is voorgeschreven bij art. 54 en volgende, van de Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, dd. 28 November / 15 December 1828, houdende Instructie voor de Deurwaarders bij de Regtbank van Kleine Zaken, (Gouvernements-blad, n°. 25).

ART. 3.

Ingeval zich eenig belastingschuldige tegen deze uitwinning mogt opposeren, zal de Commissaris van Policie, daarvan rapport doen aan den Gouverneur Generaal, ten einde door denzelven zou kunnen worden beslist, of er voldoende termen bestaan, om het regt van den Lande of van de Gemeente door te zetten.

ART. 4.

De Commissaris van Policie door den Gouverneur Generaal geautoriseerd zijnde geworden, om het regt van den Lande of van de Gemeente door te zetten, zal met het waarnemen der Regtstermijnen, en de verdere behandeling der zaak tot derzelver uitdragt toe *in persoon* belast zijn. — Hij zal zich wel van het ministerie van eenen geadmitteerden Advokaat of Procureur kunnen bediene, doch alleen ten zijnen Privativen kosten.

ART. 5.

Aan het Hof van Civile en Crimineele Justitie wordt in Cas van zoodanige oppositie, als bij art. 3 is bedoeld, de judicature in materie van belastingen bij uitsluiting opgedragen, en zulks zonder onderscheid van de hoegrootheid der som, welke het onderwerp van het geding mogt uitmaken, of van den aard der Belasting uit hoofde van welke deze som mogt verschuldigd zijn.

Alle uitspraken ten dezen zullen worden gewezen bij Arrest, en dienvolgens aan geen appel onderhevig zijn.

Geene uitspraak zal mogen plaats hebben dan na dat de Procureur Generaal zal gehoord zijn in deszelfs conclusien.

ART. 6.

De Commissaris van Policie zal in zijne hoedanigheid van zaakgelastigde van het Gouvernement genieten twee ten honderd van de som, welke de schuld bedraagt, ter oorzake van welke eenige vervolging in materie van belasting door hem is ondernomen geworden. Dezelve twee ten honderd zullen onder de kosten worden berekend, en verschuldigd zijn van het oogenblik, dat hem de lijsten der belastingschuldigen zullen zijn ter hand gesteld. De Ontvangers zullen met derzelver uitkeering aan den Commissaris van Policie belast zijn, zoodra de belastingschuldigen het montant der schuld, met de daarop gevallen kosten ten hunnen kantore zullen hebben gestort.

ART. 7.

Alle vroegere wetsbepalingen, welke met de verordeningen in deze Publicatie voorkomende mogten strijdig zijn, worden gehouden voor vervallen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 1 Februarij 1831, van Zijner Majesteits Regering het achttiende.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Op heden hebben de navolgende Personen, den Eed op hunne betrekkingen staande, in handen van den Heer President van het Gemeente Bestuur afgelegd, te weten:

H. G. ROUX, als *Opperbrandmeester*.
M. VAN DER ELST, J. SCHOUTEN, en J. F. SCHEFFER, als *Onderbrandmeesters*.

Paramaribo, 2 *Februarij*, 1831.

De fungerende Secretaris bij het Gemeente Bestuur,

G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S HERTOGENBOSCH, 5 December. Men meent, dat de muitelingen weder eene niet onaanzienlijke magt te Turnhout hebben vertoond. Van de bij uitnemendheid goed zamengestelde kollonne van den prins *van Saksen Weimar* zijn troepen van allerlei wapen in Tilburg gebleven, ten einde die belangrijke fabriekplaats voor alle overlast te dekken, en heeft het overige zich meer westwaarts gewend, en zich denkelijk in gemeenschap gesteld met het gros der troepen van den generaal *van Geen.*

Het zuid-oostelijk gedeelte van dit gewest ligt nu geheel open, doch men verwacht vooreerst van de vijandelijke zijde geene strooperijen; immers lieden, die eergisteren uit Maastricht in Eindhoven zijn aangekomen, verzekeren, dat zij langs den geheelen weg geene gewapende vijanden hebben ontmoet. Het schijnt, dat de Belgen hunne bruikbare magt grootendeels tusschen Antwerpen en Breda hebben te zamen getrokken.

Ofschoon de werken van 's Hertogenbosch sedert vele jaren eenigzins verwaarloosd waren, heeft deze vesting, door een aanhoudenden arbeid, een zeer sterk aanzien bekomen. De inundatien voldoen allezins aan het oogmerk. De citadel wordt in een geduchten staat van tegenweer gebragt, ook naar de zijde van de stad. De forten Isabelle, Antonie en Crevecoeur zijn mede voorzien en goed bezet. — De voorposten van Vucht en Hintham zijn weder ingetrokken.

— Een brief van de pruissische grenzen van 3 December meldt het navolgende:

» Gisteren, 2 December, zijn weder diligences van Aken naar Maastricht en Luik vertrokken, en is alzoo de gemeenschap weder hersteld. In Vaal laten zich nu en dan muitelingen zien; — zij wagen het echter niet, er den nacht door te brengen. In het Luxemburgsche zijn nog geene belgische troepen binnengetrokken.

» Ten gevolge van het gunstige weder voor het winterkoren, zijn de graanprijzen in deze oorden gevallen.

BREDA, 5 December. De prins van *Saksen Weimar*, welke zich sedert vrijdag alhier bevond, is heden naar 's Gravenhage vertrokken.

— Te *Chiboton*, in Engelsch Indie, heeft de Engelsche beambte niet kunnen beletten, dat eene negentienjarige vrouw, zich door het vuur heeft laten verteeren, om de schim haars echtgenoots hulde te doen.

MENGELINGEN.

OVER DE VOORGESTELDE AFSCHEIDING VAN NOORD- EN ZUID-NEDERLAND.

Over deze zaak zal nog lang en velerlei, en op velerlei wijze gesproken worden. Bedenkingen tot dit voorstel betrekkelijk, mogen niet terug gehouden worden. Het stuk mag en moet, van alle zijden, worden beschouwd.

I. *Wanneer is men met dit voorstel het allereerst voor den dag gekomen?* Het is van belang, ter ontdekking der ware bedoelingen der factie, deze vraag te beantwoorden. — Zoo veel wij kunnen nagaan, is er het eerst van gesproken in het Parijsche dagblad *le Constitutionnel*, in een artikel over de Brusselsche beroerten hetwelk, volgens sommigen, door DE POTTER, volgens anderen door DE STASSART gesteld is. Het zij gesteld, door wie het ook, genoeg: reeds was *Brussel* in oproer, toen in dat artikel de afscheiding werd aangeraden als een middel van schikking, en toen nog had men daarvan te *Brussel* niet gehoord; zelfs het helsche schand- en leugenblad, *de Courrier des Païjs-bas*, had er nooit één woord van gesproken. In de duizend en ééne petitien, met welke men, ten vorigen jare, de Tweede Kamer heeft bestormd en in welke men grieven op grieve heeft gehoopt, tot in het ongerijmde toe, is nooit de vereeniging van *Belgiën* met *Noord-Nederland* als grieve opgegeven, noch de afscheiding als wensch uitgedrukt. Toen de beroerte te *Brussel* begon, werd daar, zoo min als te *Luik*, van afscheiding gesproken. De Luikenaars, naar *'s Hage* afgezonden, om aan den Koning te zeggen, wat zij verlangden, vroegen om de buitengewone zamenkomst van de Staten-Generaal en om de afzetting van den heer VAN MAANEN; maar van de afscheiding spraken zij niet; immers zulks is ons nergens gebleken. Het eerste, dat er van gesproken werd, is geweest na de komst van den Prins van Oranje te *Brussel*, als wanneer blijkt, dat eenige leden van de Tweede Kamer het denkbeeld der afscheiding het eerst hebben uitgesproken en als den wensch van alle Belgen hebben doen voorkomen. Het schijnt uit alles, dat men er, in het eerst, volstrekt niet aan heeft gedacht; maar dat men het vervolgens heeft aangegrepen, toen de Prins van Oranje vroeg, wat men dan toch eigenlijk verlangde? Toen weder voor den dag te komen met de *oude* grieven, die bijna allen waren hersteld, en deze nu te vermeerderen met eene *nieuwe*, over het niet plaatsen van den Hoogen Raad in het Zuiden, was te bespottelijk. Wel waren deze grieven al weder opgewarmd en te *Brussel* aangeplakt, maar zij, met welke men hier te doen had, hadden te veel doorzigt, om dit als doel der rebellen te blijven opgeven, en — men greep als doel aan de afscheiding, van welke men, tot daartoe, nog nooit had hooren spreken.

II. *Door wie is de afscheiding het eerst gevorderd?* Hier is geen enkel duister punt. Het eerst zijn met dezelve voor den dag gekomen DE CELLES, DE SECUS, DE BROUCKERE, DE LANGHE en nog een en ander, die in eene, door hen onderteekende proclamatie hebben te kennen gegeven, dat zij, als den wensch van alle Belgen, aan den Prins hadden opgegeven, de *geheele afscheiding* van *Zuid-* en *Noord-Nederland*, zonder ander punt van vereeniging dan het behouden derzelfde dijnastie. Dit is eene daadzaak, welke niemand tegenspreekt; maar die te gelijker tijd veel stof van nadenken geeft. De heeren toch, die deze proclamatie deden, in welke zij verklaarden, dezen wensch aan den Prins te kennen gegeven te hebben, zijn leden van de Staten Generaal. Deze nu hebben, bij het aanvaarden van hunne zending, met plegtigen eede gezworen, dat zij *de grondwet der Nederlanden zouden onderhouden en handhaven; dat zij, bij geene gelegenheid, en onder geen voorwendsel, hoe ook genaamd, daarvan zouden afwijken, of toestemmen, dat daarvan afgeweken worde.* Deze zijn de woorden van den eed, door hen gedaan. Indien de man, die zulk eenen eed doet, ook geen eerbied in zijn hart gevoelt voor God, op wien hij zich beroept; hij behoort ten minste zoo veel gevoel van eer en braafheid te hebben, dat hij weet en erkent, dat een *eerlijk man zijn woord houdt;* en deze gedachte alleen behoort hem terug te houden van het breken van zijn woord. Maar zelfs aan dit gevoel toonden deze heeren geene kennis te hebben. Zij hebben, door de daad bewezen, de grondwet *niet* te willen onderhouden en handhaven; zij hebben openlijk uitgeroepen wat strekt om deze te verkrachten; dat zij voor zich zelve van de grondwet algeweken zijn, en dat zij verlangden, dat anderen van dezelve afwijken zullen. En hierdoor hebben zij hunnen eed gebroken, en zijn meineedigen geworden: ja! *meineedigen!* Deze is de naam, welke hun toekomt, om het even of zij baronnen, graven of hertogen van geboorte zijn. Als *meineedigers* brandmerkt hen elk man van eer, elk regtschapen Nederlander, en vraagt zich: »Hoe »is het mogelijk, dat deze nog geduld »worden in de vergadering van 's volks »vertegenwoordigers?" Hij doet zich deze vraag en — hij *verstomt!* — gelijk over meer; zoo beklage zich nu het gouvernement over dat ellendige dralen met de organisatie der regterlijke magt; waarvan nu het gevolg is, dat er geene regtbank bestaat, voor welke *aanzienelijke* misdadigers te regt kunnen staan!

III. *In welk licht hebben deze heeren de afscheiding voorgesteld?* Als het *algemeen* verlangen van *alle* Belgen. Het zijn de eigen woorden, van welke deze heeren konden goedvinden, zich te bedienen. Reeds van voren, was het onwaarschijnlijk, dat zij in dezen de waarheid spraken. Hoe! als deze de algemeene wensch van *alle* Belgen was, zou dan die wensch zoo lang onbekend gebleven en nergens uitgedrukt zijn? Maar ook van achteren is reeds gebleken, wat er van dien algemeenen wensch zij. In *Antwerpen* in *Gend*, ja in *Brussel* zelve, verheffen zich de stemmen er tegen, en van daar en van elders komen adressen, om zich tegen de afscheiding te verklaren. Wat bewijzen deze anders, dan dat men bij den meineed den *leugen* voegde; voor *algemeenen* wensch van *alle* Belgen uitgevende, wat zulks in geenen deele was? Wat anders, dan dat zij, in geenen deele geregtigd waren, om hier als tolken van het algemeen gevoelen op te treden, of dat zij althans dat algemeen gevoelen zeer slecht hebben aangeduid en uitgedrukt.

Wanneer men de besprokene drie punten nader beschouwt, zal men als resultaat uit dezelve moeten afleiden, dat het gansche denkbeeld der afscheiding van Noord en Zuid is uitgegaan uit het brein van eenen DE POTTER of DE STASSART, en, met verkrachtiging van eed en pligt, is gepromulgeerd door eenige gedeputeerden, en leugenachtig door deze voorgedragen als de *algemeene* wensch van *alle* Belgen.

En dit resultaat zal doen gevoelen, wat men aan het gansche voorstel der afscheiding te hechten heeft.

ADVERTISSEMENTEN.

Ter requisitie van den Edel Groot Achtbaren Heer Procureur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zal de Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, op Maandag den 7 Februarij 1831, 's morgens de klokke *Negen* uren, ter Kastelenije van voorschrevene Hof, ten overstaan van de Wel Edele Gestrenge Heeren Raden, publiek verkoopen:

Den Neger-Slaaf, genaamd ALLERT, aankomende Plantagie *Penoribo*, en de Neger-Slavin CALISTA, aankomende de Plantagie *Concordia*, zijnde gemelde Slaven in de Fortresse *Zeelandia* te bezigtigen.

Paramaribo, 3 Februarij 1831.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

Wordt bij publieke Inschrijving te *koop* aangeboden, de Producten van de volgende Effecten, als:

Van Plantagie *de Morgenster:*

p. m. 14500 ℔	heele witte bast	KOFFIJ.
1800 »	» zwarte »	
3000 »	» gebroken	
1600 »	» zwarte	

Van Plantagie *de Dankbaarheid*, in *Saramacca:*

p. m. 9700 ℔	heele	KOFFIJ.
600 »	gebroken	
1300 »	KAKAO.	

Van Plantagie *Huwelijkszorg:*

p. m. 19000 ℔	heele witte bast	KOFFIJ.
1000 »	» zwarte »	
1200 »	gebroken	

De Monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, en ten kantore van den ondergeteekende.

De Koffij en Kakao, zullen vrij in de Waag worden geleverd. — De Koopers moeten betalen voor ieder vat *f* 4:50, en voor ieder baal *f* 1:20.

De Inschrijvings-Billetten zullen ter Griffie van opgemelde Hove worden aangenomen tot Dingsdag den 8sten dezer, des namiddags 2 uren, als wanneer dezelven door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo 4 Februarij 1831.

V. VAN HALM Jz.
Sekwester.

De ondergeteekende van voornemen zijnde, zich met ter woon naar Plantaadje te begeven, verzoekt alle zijne Debiteuren, als ook diegenen, welke nog aan den Boedel P. TIEHL verschuldigd zijn, betaling te presteren voor den 8sten dezer, ten einde zijne Crediteuren te kunnen voldoen; zullende bij gebreke van dien, de uitstaande pretentien, ter dagvaarding, aan zijnen Practizijn worden overgegeven.

Paramaribo, 2 Februarij, 1831.

J. N. DE VRIES GERHARDT,
nom. ux. en privé.

M. A. KEIJSER, *Vendumeester*, zal op Woensdag, den 16den dezer, ten huize van den WelEd. Gestr. Heer Mr. J. F. DE MIRANDOLLE, verkoopen, deszelfs INBOEDEL, bestaande in: Wel onderhoudene en naar de laatste smaak gemaakte Meubelen; alsmede Zilver-, Glas- en Aardewerk, benevens Slaven.

Paramaribo, 5 Februarij 1831.

H. WILLINK COSTER vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 31sten Januarij, het Schip *Regent*, Kapt. J. CLELAND, naar Rotterdam; lading: 503 vaten Suiker, 78 balen schoone Katoen en 40 vaten Rum.

Ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.